

Пролог

Сьогодні я добрався до дому, дорога зайняла більше трьох місяців. В гільдії шукачів пригод, зараз нічого не заробиш, монстри майже всюди зникли, й роботи поменшало, що не кажи а життя без монстрів, я не уявляю фізична праця не для мене, я ліпше б тренувався й воював, на далі може стати солдатом імперії?

З такими Думками Деор відкрив очі, і побачив слабо освітлену дерев'яну кімнату.

Мороз пробіг по шкірі Деора.

Деор піднявся і направився до печі, з боку поскладені на дерев'яні лавці стояли його речі, білі обладунки з шоломом, й магічний святий меч, який світився слабким жовтим світлом.

Сам Деор одягнений в сірий грубо шитий одяг, на ногах щось схоже на чоботи, обшиті шкірою. Чорне волосся, серйозний погляд віком тридцять п'ять сорок років.

В кімнаті стояло ліжко, й невеликий столик біля якого стояло крісло, в куті кімнати стояла піч, інші три кімнати пустували через те що, Деор не часто приїжджав до дому через то, що він працював на благо людства.

Беручи завдання гільдії шукачів пригод, яка знаходилась в імперії най частіше Деор брав завдання, в яких потрібно боротись з монстрами.

Останні два роки Деор працює сам через те що, його друзів на одному із завдань розірвав монстр, на шматки жахливе видовище, після цього Деор вирішив не прив'язуватись до людей й працювати одним.

— Ех Що не говори а в Імперії тепліше, ніж в Країні трьох драконів брр.

Деор узяв декілька полін і закинув в піч, подивившись на мішечок з чарівним порошком, він узяв його взявши трохи порошку в руку влив, трохи енергії в порошок й закинув в піч на дрова.

Хоч Деор і мав клас воїна, але він й володів невеликим запасом енергії, який дозволяв застосувати декілька заклинань другого рангу, або десяток першого рангу.

Але Деор все одно заздрихав людям які мали клас воїна мага, які по чуткам могли вкривати себе полум'ям, або бар'єром щоб захистись від стріл.

Поліна в печі затріскотіли, й загорілись.

— Хм Потрібно дров наколотити... Ех

Деор поглянув під стілець, й взяв сокиру направившись до заднього виходу, свого будинку.

Двері з важкістю відчинились через сніг, біля дверей стояла дерев'яна лопата приперта до стіни, а через два метри від дверей стояла велика колода, біля якої з чотири десятки менші, й все це прикрито п'ятдесяти сантиметровим, замерзлим від морозу шаром снігу.

Видихнувши Деор узявся за лопату, й почав відкидати сніг. За будинком Деора сама рівнина, прикрита шарами снігу а за декілька сотень метрів виднівся, прикритий снігом хвойний ліс.

Небо сховалось за хмарами.

За пів години Деор відкинув сніг і відчистив колоду, й узявся за сокиру. Деор почав колоти дрова на колоді, що було важко через тверду породу хвойного дерева, й через те що, на вулиці що найменш тридцяти градусний мороз.

Деор відкинув сокиру в сторону.

— Все надоїло.

Деор сконцентрував погляд на колодах, й уявив ефект заклинання водночас почавши читати.

— Дерево розколилось на часті, й дай мені дари свої щоб, я міг зі грітись в ночі, й захиститись від монстрів.

Деревина затріскотіла, й від деревини почали відділятися шматки, й за дві хвилини біля ніг Деора, лежала купа дров.

Деор усміхнувся, подумки дякуючи магу імперії, який допомагав йому виконати завдання, й навчив його декілька заклинань першого рангу, й одне другого.

— Ааааа рятуйте мо-монстр, монстри атакують.

Почулись крики в центрі селища, Деор швидко схопив сокиру й забіг в будинок швидко вибіг через інші двері на вулицю, стиснувши сильніше в руці сокиру.

По бігши по стежці до дороги, Деор глянув в низ по дорозі й побачив монстра, стоячого на двох лапах голова вовча, а тіло вкривала біла шерсть, тіло по формах нагадувало людське, а знизу біля лап був трохи довгий хвіст, не менше метра хвіст починався від хребта.

МОНСТР БУВ ПОВЕРНУТИЙ ДО ДЕОРА СПИНОЮ.

На снігу біля лап монстра, лежав хлопець віком п'ятнадцять років, в грубо шитому чорному одязі.

Монстр схопив хлопця за голову, й почав тягнути по снігу, в центр селища, хоч хлопець з криками пробував вирватись але усе було марно, страх й біль переповняли його тіло.

Стиснувши сокиру Деор розмахнувся, й кинув в спину цього монстра.

Пролетівши декілька метрів сокира врізалась в спину монстра, й монстр випустив хлопця, водночас монстр завив від болю. Сокира пройшла на сім сантиметрів у тіло монстра, з рубаючи-ми звуками й бризками крові.

Деор не зупинився, й в ту ж мить почав читати заклинання другого рангу, побачивши що хлопцю вдалось втекти в найближчий будинок.

— Боже вогню дай мені сили, для боротьби з нечестивими монстрами.

В правій руці Деора почала появлятись, розжарена червона куля полум'я, яку Деор в мить кинув в монстра, й монстра охоплювати язика полум'я.

Полум'я охопило монстра, Деор глянув уперед побачив ще одного такого ж монстра, в далі тільки з синьою шерстю.

Деор прикусив язик.

Дідько, мені монстрів не хватало? Іронічно усміхнувшись подумав Деор.

Палаючий монстр обернувся, в сторону Деора.

— Я тебе уб'ю.

Випустивши жагу, вбивства заговорив монстр.

Деор побілів від страху, й побіг в будинок, за мечем й спорядженням.

За бігши в будинок, Деор зачинив двері, й почав одягати швидко захисні обладунки, часу мало біля будинку зарипів сніг й заgrimіли в двері.

— Тук тук є хтось дома?

За дверима заговорив, насміхаючись монстр, випускаючи слабку жагу вбивства.

Деор прикусив губу, й надів свій шолом, увесь комплект білих обладунків, був на ньому .

Ніхто ще так швидко не одягав обладунки як сьогодні Деор.

Деор знову почав читати заклинання, другого рангу огняний шар, вкладаючи більшість енергії в заклинання.

Двері з грохотом влетіли в будинок, розламавшись на частини, й в будинок ступив монстр від його тіла виходив пар, який піднімався в гору опіки почали зникати, шерсть заново повільно виростати.

В туж мить Деор, запустив огняний шар який освітив кімнату.

Шар влучив в монстра відкидаючи його назад, тіло монстра охопило полум'я в повітрі, й монстр влетів в сніг водночас завивши від болю.

Не тратячи ні секунди Деор стиснув меч, й налетів на монстра, встромляючи меч в живіт.

З рота монстра вилилась кров, й він з хрипами тихо завив.

Вирвавши меч з живота Деор рубанув монстра, по руках наносячи глибокі рани, й вибіг на засніжену дорогу.

Позаду Деора заскрипів сніг, обернувшись він побачив іншого монстра, з темно білою шерсть.

— Так швидко?

Монстр випустивши кігті ринувся в атаку, кігті як леза мечів в довжину що, найменш двадцять сантиметрів.

Ледь відбиваючи атаки монстра Деор відходив назад, розуміння того що хоч ослаб захист на секунду, й ти умреш не додавало оптимізму.

Монстр поспробував атакувати Деора, зверху зріст монстра дозволяв це але Деор відбив мечом атаку зверху, й блокував атаку мечом знизу

Деор так сконцентрувався на битві, що не помітив як дістався до центру селища.

Посеред дороги стояв колодязь, по бокам одноповерхові невеликі дерев'яні будинки, й дві споруди які виділялись найбільше, двоповерхові величезні склади, для деревини й інших речей.

З неба почав, повільно падати сніг.

— Ось і все.

Сказав усміхнувшись монстр, тіло монстра охопило слабке сіре світло, й його сила виросла.

Чорт, якого ж він класу?

Монстр вибиває меч з рук, й меч летить в сторону колодязя. Деор швидко почав відступати, але монстр з неймовірною швидкістю приблизився до нього, в змахом лапи монстр пробиває броню, й дістає Деора.

Ударом ноги монстр відправляє Деора в політ, в сторону колодязя й він вдаряється об кам'яний колодязь, й сповзає на землю відчуваючи як сили покидають його.

Деор почав стікати кров'ю, по руці швидко стікала кров, через відкритий перелом.

Монстр повільно підійшов й замахнувся лапаю.

Перед очима почало усе пливти, я подивився у гору й побачив лапу, яка падає на мене, ніби так повільно все моє життя почало проноситись перед очима.

— Досить.

Я почув голос наповнений владою, й монстр зупинився, все погрузло в тишу, крики людей біля будинків припинились, ніби вони щось побачили страшніше за цих монстрів

Перед очима все розпливчасте, я почув як сніг заскрипів й перед очима показалась синя мантия мага.

Моє тіло охопив страх і холод, не в змозі поворухнутись, в мить мене поглинула темрява.

<http://tl.rulate.ru/book/11808/228330>